

Абонменти:

Годишно 24 л.

Полу-годиш. 12 л.

Единъ брой

20 ст.

Редакторъ: СТ. ПЕТРОВЪ.

С Л О В О

ИЗЛИЗА ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Обявления

се приематъ по
споразумение

АДРЕСЪ

В. „С Л О В О“
119 Варна.

Ръкописи се приематъ.

Телефонъ № 248.

Наврѣменно ли е?

I.

Великата война, заедно съ всичко лошо, донесе и нѣкои особени начини за сдобиване съ ядене, облѣкло и пр. Това се наложи, разбира се, прѣдъ видъ на голѣмитѣ разходи на необходимитѣ за съществуването на човѣка продукти, които се правѣха за войната съ единичката цѣль — войника да бѣде винаги и напълно задоволенъ, за да може да отстоява, а населението ще се помири съ положението да яде по-малко и по-недоброкачествено, проникнато отъ мисълта, че съ това то изпълнява единъ патриотиченъ дългъ къмъ своитѣ близки и Отечеството.

Още отъ рано това се въведе въ Германия, която виждаше въ това едно отъ срдствата за продължаването на войната.

И нека признаемъ, че благодарение на редъ причини, тая система въ Германия берѣше своитѣ успѣхи. Защо и какъ нѣма да се впускаме въ подробности, но ще кажемъ, че и ние по подражание на бивола си дигнахме краката да ни коватъ. И у насъ по подражание, разбира се, се образува тоя институтъ, върху който нека да си кажемъ правото — възлагаме извѣстни надежди, още по-вече, че ние пропорционално сме по-стопанствено-производителни, отколкото държацитѣ, въ които отъ по-рано се въведе тая система — у насъ тоя институтъ се нарече Дирекция за стопански грижи и обществена прѣдвидливостъ. Не знаемъ какъ е било другадѣ и кои и какви хора тамъ сж били органи на тоя институтъ, но у насъ ще бждемъ може би, прѣкалено скромни да кажемъ, — не бѣха подходящи. Нѣмаме за цѣль да посочваме недѣлитѣ на тая система и рисуваме нейнитѣ органи, защото за да го посочимъ трѣбва да пишемъ баремъ шестъ мѣсеца, но ни се струва, че сега, когато тая система живѣе може би послѣднитѣ си дни, не е лошо да се кажатъ нѣколко думи за дѣйността на нейниятъ изпълнител — дирекцията и органитѣ и, и какво мисли обществото за нея.

Нѣма да бждемъ тѣй прями, за да кажемъ сжщо, че тя (дирекцията) и др. не донесоха нищо, а напротивъ уврѣдиха интереситѣ на обществото, защото то значи да оправдаваме умишлено безумната, алчностъ

за грабежъ и забогатяване на едно голѣмо число безсѣвѣстници, които покровителствувани и, ако щете, шествувани отъ първенцитѣ на миналия режимъ, ненаситно грабѣха своитѣ сънародници, или по-скоро тѣхнитѣ жени, майки и стари бащи, които даваха мило за драго. Нѣма да го кажемъ още, защото поне единъ път знаемъ, че дирекцията се противопостави на желанието на тогавашното ни правителство, да се изнесатъ за Германия нѣколко хиляди глави рогатъ и дребенъ добитъкъ. Разбира се, че това имаше своитѣ послѣдствия. Но трѣбваше ли това да бжде цѣлиятъ активъ на тоя институтъ, който не може да се оплаче, че не е ималъ поддржката и отзивчивостта и на селянина и на обществото? Но както всички работи, и тая у насъ трѣгна злѣ.

Може би, извѣстни фактори въ тая дирекция и извѣстни нейни органи сж имали интимното желание да бждатъ полезни на обществото и въобще на народа си. И ако това не имъ се отдало, не е по тѣхна вина, защото тѣ бѣха заградени съ хора или много невѣжди или пѣкъ такива, които завидно използваша положението си, като не забравиха даже да дигатъ шумъ около своитѣ особи. Нѣма да отидѣмъ до тамъ да посочваме примѣри и изнасяме факти, които доведоха това компроментирующе положение на тия врѣмenni учрѣждения, хората на които мислѣха, че само тѣ сж които хранятъ и се грижатъ въобще за живота на това общество, защото то значи да разпалваме една обществена рана, която отъ три години не може да зарастне. И чудно защо не се успѣваше съ тия комитети, специални комисии и пр., които наистина бѣха непричѣомъ съ нарежданията и заповѣдитѣ, които идваха отъ горѣ, но все пакъ имаха автономността да дѣйствуватъ често пѣти „по лично усмотрение“ спорѣдъ случая и обстоятелствата и налагатъ или нареждатъ по цѣлесъобразно. Причини, естествено, за всичко туй има, но кои сж най-осезателнитѣ? Спорѣдъ едни — хората, които заемаха тия длѣжности, не били подготвени за тѣхъ, спорѣдъ други — невѣжеството на едно голѣмо болшинство отъ тия хора, а спорѣдъ трети — корупция-

та, която е намѣрила почти на всѣждѣ мѣсто въ нашиятъ държавенъ животъ, и тукъ оказвала, наравнѣ съ другитѣ причини, своето рѣшително лошо влияние върху работитѣ и активна на поменатитѣ органи и учрѣждения.

Социални въпроси.

Корупция.

До колко корупцията е пуснала коренитѣ си въ душитъ на нѣкои обществени служители, ще се види отъ слѣдния фактъ:

Г-нъ Шишаджиевъ, като началникъ на районъ по изземването на хранитѣ, се ухитрилъ да направи нѣкой и другъ честенъ гешевтецъ, въ качеството си на такъвъ.

Прѣди да излѣзе по обиколка въ района си и опише намѣренитѣ хранения, срдцалъ се е съ по-заможнитѣ отъ тоя районъ и, слѣдъ като имъ се е прѣпоръчвалъ за агентъ провѣрителъ по изземването на хранитѣ, имъ е прѣдлагалъ да ги застрахова. Не ще съмнение, съ нѣкоя и друга уговорка, че ако се направи това, изземването ще се свърши твърдѣ благополучно.

Факта не говори красиво за поменатия господинъ, но още по-злѣ бие въ очи за нашитѣ нрави. Никждѣ и никога, при изпълнение на служебни обязанности, да не заговори личността за лесно и бързо забогатяване. Съ подобни нрави и похвати не се отива далече. За прѣдотвратяване злото, необходимо е, както обществото, тѣй и прокурорството да кажатъ думата си. За послѣдното редакцията ни държи на разположение доказателства и свидетели.

Сѣмейни нрави и възпитание.

Дѣтската музика.

Най-занемарена у насъ е дѣтската музика. Прѣди войнитѣ се бѣше появила усилена работа съ развиване у дѣцата музикалното чувство, обаче сега, слѣдъ войнитѣ, то се като че ли забрави. Ратниците, които бѣха поели прѣди войнитѣ тая инициатива, види се, подъ тежестта на живота, я изоставиха за смѣтка на по-добрѣ плащана такава, а министерството на Народното Просвѣщение, съ своето културно отдѣление, не насърдава, нито пѣкъ обръща внимание.

Единъ още отъ старитѣ инициатори, основателя на дѣтскитѣ музикални китки: въ Пловдивъ, а сега на тая въ София, — г. Д. Бойчевъ, туку що завърналъ се отъ войнитѣ, отпочва прѣдишната си дѣйностъ и продължава да се бори. „И азъ не ще се спра, казва той.

Макаръ че нѣмамъ срдства, ще продължавамъ да работя въ това направление“.....

Щастливи сж Софийскитѣ дѣца!

А какво правятъ родителитѣ и възпитателитѣ другадѣ? Парадиратъ ужъ, че всестранно развиватъ умственитѣ способности на дѣцата, а въ сжщностъ не обръщатъ внимание на музиката, тѣй необходима за това.

Дѣтската душа е нежна, тѣнка, която при недобро отглеждане, не дава зрѣлъ плодъ. Развиване наклонността къмъ пѣнието и музиката у дѣцата, развива се естетическото имъ чувство, тѣхната душа, тѣхнитѣ срдца и нерви, прави ги добри, срдечни и отзивчиви. Музиката води тѣхния душевенъ миръ. Тя не е никаква прищевка на човѣка, напротивъ тя е послѣдница на науката. Ако нѣма хармония между науката и искуството, не би имало за човѣка душевно спокойствие. Мнозина гледатъ на музиката като прѣдметъ на забава, развлечение или леко удоволствие. Не! *Тя е езика на самото чувство*, изразяваща различни свойства на душата.

Развийте у дѣцата, дръзъ изкуството, чувството къмъ доброто, правдата, благородството и високохудожествеността, вие нѣма да имате синове пияници, разбойници, онанисти, нервни и пр., а дѣщеритѣ ви ще бждатъ нравствени дѣвници, които ще умѣятъ да направляватъ своя домъ, да го направятъ убѣжище на мира и блаженството, радостно да вървятъ по трудния житейски път и да не мислятъ зло, защото: „Който пѣе, зло не мисли“, казва една народна поговорка.

Алцеко.

Хроника.

Въ пристанището.

Тия дни въ пристанището ни пусна котва единъ грѣцки параходъ, носящъ цивилно грѣцко население, отправяще се за отечеството имъ.

Перачки.

Изглежда че въ града ни нѣма бѣдни. Редъ сѣмейства, нуждающи се отъ перачки, се оплакватъ, че не могли да намѣрятъ такива. Напротивъ редакцията ни върва, какво че при днешния скѣпъ животъ, има много, но не могатъ да се намѣратъ прѣдлагатели съ търсители. За да услужимъ на бѣднитѣ жени, желающи да изкарватъ прѣхраната си съ пране, прѣдлагаме колонитѣ на вѣстника си. Ще обнародваме по три пѣти безплатно адреситѣ имъ, стига да ни се съобщатъ отъ заинтересованитѣ.

Шампанско.

Отдавна мислехме, че деликатеси отъ тоя родъ: шампанско, бенегдинъ, ликьоръ и пр. не съществуватъ, обаче, лъгали сме се. Апашитъ въ София намъбрили такива въ къщата на нѣкой-си Арие и задигатъ 15 бутилки шампанско.

Гербовия налогъ удвоенъ.

Отъ 1 т. м. е влѣзалъ въ сила закона за гербовия налогъ, споредъ който размѣрътъ на простия съразмѣренъ гербовъ налогъ за всички видове книжа и документи, подлежащи на обгербване, се удвоява. Като база за прѣсмѣтането налога остава сжщата.

Отличила се полиция.

За такава се посочва Провадийската. Въ продължение само на два дена, открили крадцитъ, които задигнали стока за около 50,000 лв. на търговеца Конфино.

Честно и съвѣстно изпълнила дълга си. Хвала ѝ!

КАКВО ИМЪ ДЪЛЖИМЪ

(Продължение отъ брой 38).

И слѣдъ всичко това, ний не само че не се отчайвахме, но като подхранихме у себе си сили за послѣднитъ събития, които станаха въ младата държава. Много естествено че нашитъ съсъди, изключая само Ромъния, която тогава не асперираше за нищо наше, бѣше взела сѣверна Добруджа, въпреки нежеланието си разбира се, понеже ѝ се наложи отъ Русия, гледаха съ едно друго око на всичко туй и още отъ тогава опрѣдѣлиха курса на политиката си спрѣмо насъ. Разбира се, че въ тая работа бѣха замѣсени и нѣкои отъ силитъ, които имаха своята политика на балкана.

Русия и Австрия, които бѣха най-заинтересувани въ балканскитъ работи, създаваха условия за непримиримостъ между насъ и съседитъ ни и ни довеждаха често до конфликти, които прѣбваше да се оглаждатъ съ кръвъ и съ жертви. Старитъ българи или по-право съврѣменицитъ на тия събития и въобще на тоя периодъ отъ държавниятъ ни животъ, тѣй обилень съ сътрѣсения и неприятности, помнятъ, защото имъ е разправяно отъ самитъ наши държавници, които бѣха по-близки до народа отколкото послѣдуюцитъ, а ний по-младитъ четемъ отъ историята, какво че единичката държава, която безпристрастно гледаше и цѣнеше тия събития бѣше Англия. Тя не само че не създаваше съ своето влияние и авторитетъ усложнения, но идеше да ни помага, като най-често ни съвѣтваше къмъ разбирателство и търпение.

Не еднажъ ръководителитъ на нашата държавна политика сж прибѣгвали до мждритъ съвѣти на пълномощнитъ министри на Англия, прибавящи у насъ, които съвѣтитъ сжко сж оцѣнявали. Ще се признае, че въ тия наши борби, които прѣди всичко цѣлеха обединението на всички български земи въ едно, ний имяхме за борба, или по-скоро за защита само познатитъ сръдства, почиващи на правото и законността! На нашия държав-

никъ тогава, па ако щете и до сега, сж чужди тия приеми за защита националнитъ ни права чрѣзъ подкупване на личности и преса, разбира се чужди и други всевъзможни долни сръдства, съ които си служатъ нѣкои отъ нашитъ съсъди, въпрѣки че врѣмето имъ подказва, че курса на тия тѣхни сръдства е много нискъ сега въ политическата борса. Вѣрно е, че тѣ по-рано успѣваха съ всичко туй, особено когато ни намериха въ невъзможностъ да се сношаваме съ нашитъ приятели на западъ. А насъ не ни липсваха и не ни липсватъ още такива, защото безъ да кажемъ много, всички тия, които идваха у насъ въ България като чужди на тая земя и племе, си отиваха не само като добри приятели, но влюбени въ насъ и въ нашето отечество. Но този който има приятели, има и неприятели. Народната поговорка казва: Единъ добъръ приятелъ струва колкото хиляда неприятеля. Слѣдва.

ТЕАТЪРЪ, МУЗИКА И ИЗКУСТВО.

Прѣставление.

Новооснованиятъ работнически театръ даде вече първото си прѣставление — „Гибельта на кораба „Надежда“, драма въ 4 дѣйствия изъ рибарския холандски животъ, отъ Хермант. Хайермансъ, — затова можемъ да кажемъ нѣколко думи за тоя театръ, който цѣли да функционира за напредъ.

По съдържание тоя първи опитъ, изнесенъ на сцената, е отличень. Това показва, че въ репертуара на трупата има вкусъ твърдъ сериозень, който обѣщава и за напредъ да ни прѣдстави такива дълбоко съдържателни пиеси. Нашитъ поощрения! Изпълнението, обаче, имаше нѣкои слаби мѣста. На това трѣбва да се обърне внимание. Играта на артиститъ бѣ добра, но моментитъ не се спазваха сполучливо, особено въ IV дѣйствие, дѣто публиката бѣ свидѣтель повече на мълчания, когато трѣбваше да стане бурно развръзката. Отъ това пиесата се ошети, като че авторътъ е слабъ въ края на творението си. Желателно е да се повтори драмата и да се изнесе така, щото—както съдържанието, така и изпълнението—да заслужаватъ шумнитъ одобренія и аплодисменти на публиката.

Послѣдни новини.

Положението въ Германия.

Болшевиизмътъ се засилва като резултатъ отъ неуспѣха за доставяне храна и отъ увеличающата се безработица. Врѣмето отъ априлъ до юний ще бѣде критическо. Почти всичката храна се получава чрѣзъ контрабандна търговия, която постоянно се увеличава. Когато цѣнитъ на продуктитъ се сравнятъ съ заплатитъ лесно се вижда отчаяното положение на по-бѣднитъ класи. При все че се дава помощъ на безработнитъ, варираща между 7 и 13 марки дневно, споредъ сѣмейното положение. Положението е непоносимо понеже контрабандната търговия е увеличила много цѣнитъ, така на примѣръ, наденицитъ сж стру-

вали по-рано отъ 0.80 до 1 марка кгр. а сега се продаватъ 17 до 18 марки, маслото се продава 30 марки. Има повече отъ 200,000 безработни само въ Берлинъ, когато общото число възлиза на 465,000; много отъ тѣхъ сж безъ всѣкакво желание да работятъ, като сж се деморализирали прѣзъ войната. Стотици, облѣчени въ скжсани униформи, които имъ е било позволено да задържатъ, понеже нѣматъ дрехи, скитатъ се изъ улицитъ продавайки вѣстници, кибритъ и други нѣща, плякосани отъ военнитъ складове прѣзъ отстъплението и въ послѣдната революция. Бюрата за търсене работа сж прѣпълнени съ отчаяни хора и незадоволството се увеличава. (Morning Post).

Загубитъ на Италия въ войната

Италия е изгубила прѣзъ Европейската война: 462,391 убити, 953886 ранени (половина отъ тѣхъ сж станали неспособни). Флотата е изгубила 3,169 убити и 5,252 ранени. Общото число на изваденитъ отъ строя е било 4,385,487, включвайки 2,400,000 болни, Италиянската флота е изгубила 8 дреднаутъ, 8 подводници, и 25 по-малки кораби. Тя е изгубила 880,000 тона отъ търговската си флота, или 57 1/2 % отъ всичкия си тонажъ. (Morning Post).

Послѣденъ часъ.

Науенъ 3 т. м. С. П. Т. Полски войски сж стоварени въ Данцигъ, населението протестира за нарушението на прѣмирието отъ Спа.

София 4 т. м. По прѣдложение на Министръ Мрагиевъ дирекцията за С. Г. О. П. ще бѣде закрыта оставатъ продоволствени и търговски отдѣли прѣдадени къмъ министерството на земледѣлието и министерството на търговията.

Първата пратка розово масло и тютюнъ, прѣдзначени за Америка ще бѣде експедирана съ пароходи. Втората пратка възлиза на 1 милиардъ и 50 милиона лела.

Дейли-мейлъ. Съобщаватъ, че подписването на прѣдварителния миръ отъ Германия и бившитъ ѝ съюзници е прѣдстояще. Непосрѣдствено слѣдъ това ще бѣде разрѣшенъ и адриатическия въпросъ.

София 4 т. м. Между делегатитъ на Чехия и нашата ступанска дирекция е сключенъ договоръ за доставка и размѣна на стоки и сурови материали.

Римъ 4 т. м. Сърбитъ продължаватъ своята натрапническа политика въ Югославянскитъ страни и прѣслѣдватъ всички които се противятъ на тѣхнитъ планове.

Арестуванъ е водителя на Хрватската селска партия Сефанъ Радичъ, който бѣше изпратилъ единъ остъръ протестъ до конференцията противъ сръбския режимъ.

София 4 т. м. Противницитъ за приемане закона за конфискацията намаляватъ. Правителственитъ сръдсж увѣрени, че ще иматъ абсолютно болшинство при гласуване на законопроекта, общото политическо положение на България днесъ е още по-вече затвърдено.

Съобщаватъ отъ Виена. Държавниятъ подсекретаръ на външнитъ работи замина за Швейцария, за да размѣни възгледи съ прѣдставителитъ на съглашението по нѣкои териориални въпроси.

Съобщаватъ отъ Парижъ. Италиянскитъ журналисти дадоха обѣдъ въ честъ на Голиелмо Фереро. На банкетата присъствуваха около 40 души.

Варненско Окръжно Финансово управление.

Обявление

№ 2188

гр. Варна, 29 Мартъ 1918 год.

Съгласно обявлението ми № 4211 отъ 25 Октомврий м. год. ще се продадатъ на публичень търгъ съ явно наддаване на 9 Априлъ н. т. съ съкратень срокъ 787 парчета едри отъ овчи кожи — 537 и 1/2 килограма и 96 дребни парчета отъ овчи кожи — 96 кгр., които се намиратъ въ склада на Варненската Градска Реквизиционна Комисия. Желаящитъ да взематъ участие въ търга внасятъ 50% залогъ върху първоначалната оцѣнка на тържната комисия.

Конкурентътъ, който даде най-голъма цѣна за кожитъ, внася веднага пълната стойностъ на кожитъ и 20% Градско право. Кожитъ ще се продадатъ слѣдъ утвърдението на търга направо отъ склада при Варненската Градска Реквизиционна Комисия.

Търга ще се произведе въ склада на Градската Реквизиционна Комисия сръщу магазинята на-Димитръ Паница при малката баня.

Разносцитъ за публикацията сж за смѣтка на купувача.

Окръж. Финансовъ Началникъ:

Василь Николовъ.

Варнен. Окр. Финансово Управление

Обявление

№ 2095

гр. Варна, 1 априлъ 1919 год.

Варненското Окръжно Финансово Управление обявява на интересующитъ се, че на 15 Априлъ т. т. въ 3 часа сл. обѣдъ, въ канцеларията на сжщото упралление, ще се произведе публичень търгъ, съ съкратень срокъ и явно наддаване за продажбата на около петдесетъ хиляди килограма кожени парчета отпадаци, останали при изработката на държавнитъ кожи. Освѣнъ залогъ 50% въ наличностъ отъ първоначалната цѣна, която ще опрѣдѣли тържната комисия въ деня на търга, други документи не се изискватъ.

Отпадцитъ се намиратъ въ фабриката на Паница и С-ие Николовъ, находяща се въ Варненското землище мѣстността „Карантината“, дѣто интересующитъ се могатъ да ги прѣглеждатъ. Прѣдаването имъ купувачу ще стане отъ мѣстонахождението имъ и то слѣдъ утвърдението на търга отъ Министертвото на Финанситъ.

Всички разноси, които биха послѣдвали по произвеждането на търга сж за смѣтка на купувача.

Окръженъ Финансовъ Началникъ:

Василь Николовъ.

Печатница „Войниковъ“ — Варна.